

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 65)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

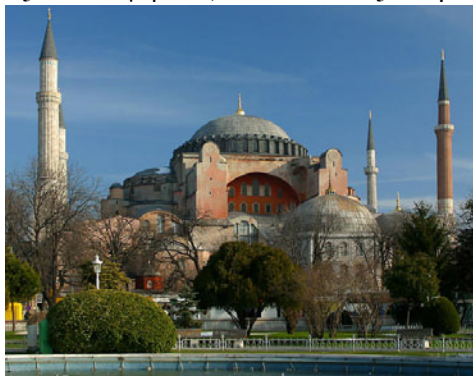
Φεβρουάριος 2015

ΕΝΑΣ ΩΡΑΙΟΣ ΝΑΟΣ!

Ἡ θρησκεία, ἀγαπητοί μου, ἡ θρησκεία δὲν εἶναι ἐφεύρεσι τῶν παπάδων γιὰ ἐκμετάλλευσι, ὅπως λένε οἱ ἄπιστοι καὶ ἄθεοι. Ὅχι. Ἡ θρησκεία εἶναι τὸ πιὸ εὐγενικὸ αἶσθημα. Ἡ θρησκεία εἶναι κάτι φυτεμένο μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὅ,τι εἶναι φυτεμένο μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ξερριζώσει. Ναί! Τὸ αἶσθημα τῆς θρησκείας εἶναι ἔμφυτο, ὅπως εἶναι καὶ τὸ αἶσθημα ποὺ αἰσθάνεται ἡ μάνα γιὰ τὸ παιδί. Χίλιες διαταγές νὰ βγοῦνε νὰ μὴν ἀγαπάει τὸ παιδί της, δὲν θὰ κάνουν τίποτα. Ἡ μάνα θ' ἀγαπᾷ τὸ παιδί της. Κι' ἂν ἀκόμα τὴ σφά-

ξουν, ἡ τελευταῖα της λέξι θὰ εἶναι «Παιδί μου σὲ ἀγαπῶ!». Ἔτσι εἶναι καὶ ἡ θρησκεία. Αἶσθημα ἔμφυτο, βαθεῖα ριζωμένο στὸν ἄνθρωπο. Ποιὸς μπορεῖ νὰ τὸ ξερριζώσει; Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ παρουσιάστηκε ὁ ἄνθρωπος στὸν κόσμον, παρουσιάστηκε καὶ ἡ θρησκεία. Ὅπου σκάψουν οἱ ἀρχαιολόγοι, βρίσκουν σημάδια θρησκείας. Οἱ χριστιανοὶ στὰ πρῶτα χρόνια δὲν μπορούσαν νὰ

χτίσουν ναοὺς, γιὰτὶ ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἦταν ὑπὸ διωγμὸν. Οἱ Βασιλιάδες καὶ αὐτοκράτορες ποὺ δὲν πίστευαν στὸ Χριστό, ὄχι μόνο δὲν τοὺς ἄφηναν νὰ χτίζουν ἐκκλησίες, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἤθελαν νὰ ἀκοῦνε. Οἱ Χριστιανοί, γιὰ νὰ λατρεύουν τὸ Θεό, ἀναγκάζονταν νὰ βγαίνουν τὴ νύχτα ἔξω ἀπὸ τὶς πόλεις, νὰ πηγαίνουν στὶς σπηλιές, καὶ ἐκεῖ μέσα νὰ



λατρεύουν τὸ Θεό! Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν ἦταν ἀσφαλίσμενοι. Ἐὰν τοὺς ἀνακάλυπταν, μάξευαν φρύγανα, ἔφραζαν τὴν εἴσοδο τῆς σπηλιάς, ἀναβαν φωτιὰ καὶ τοὺς ἔκαιγαν. Μόνο ὅταν ὁ Με-

γας Κωνσταντῖνος ἔγινε πρῶτος χριστιανὸς αὐτοκράτορας, μόνο τότε ἐπετράπη στοὺς χριστιανοὺς νὰ χτίζουν ἐκκλησίες. Χιλιάδες ὄμορφοι ναοὶ εἶναι χτισμένοι στὶς διάφορες χώρες τῆς χριστιανοσύνης. Ἐὰν τώρα ρωτήσης, ποιὸς εἶναι ὁ πιὸ ὡραῖος ναὸς τῆς χριστιανοσύνης, ἄλλοι μὲν θὰ ἀπαντήσουν ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας στὴν Κωνσταντινούπολη, ... (συνέχεια στὴν 7^η σελίδα)

Έχω έλθει στο μοναστήρι σας και το πόσο καλά νιώθω όταν είμαι εκεί δεν μπορώ να σας το περιγράψω. Θέλω και εγώ να σας πω ότι οί Άγιοι Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη είναι για την οικογένειά μου προστάτες. Μας έχουν βοηθήσει σε πολλές δύσκολες στιγμές που έχουμε περάσει.

Το 1995 άρρώστησε ο άντρας μου, από έμφραγμα και του δημιούργησε πολύ σοβαρό πρόβλημα στην καρδιά. Τον έταξα στον Άγιο Ραφαήλ και ενώ κανένας γιατρός δεν περίμενε ότι θα βγει ζωντανός από ένα χειρουργείο, αυτός βγήκε και είναι μέχρι σήμερα καλά. Όλες τις μέρες που ήταν δύσκολες στην έντατική και στο δωμάτιο, έβλεπε, όπως μου είπε, έναν καλόγερο να κάθεται δίπλα του. Και έφυγε αφού οί γιατροί άρχισαν να βλέπουν κάποια βελτίωση.

Να σημειώσω ότι δεν ήξερε ότι τον είχα τάξει στον Άγιο Ραφαήλ. Πάντα είχα δίπλα του την Παναγία την Προυσιώτισσα. Αυτός όμως έβλεπε να τον προσέχει ένας ψηλός καλόγερος για τουλάχιστον 20 μέρες που είχε πολύ σοβαρό πρόβλημα. Οί γιατροί μέχρι τώρα δεν μπορούν να καταλάβουν πώς έζησε.

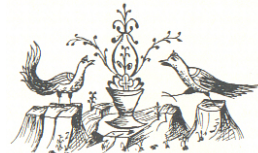
Και τώρα για μία ακόμη φορά ο Άγιος Ραφαήλ και ή συνοδεία του βρέθηκαν προστάτες μου. Μετά από παρακέντηση που

έγινε σε όγκο στο στήθος μου, βρέθηκαν καρκινικά κύτταρα. Ο γιατρός είπε ότι μπορεί να αφαιρέσει το στήθος αν είχε εξαπλωθεί πολύ.

Ήρθα στο μοναστήρι σας και μου δώσατε λαδάκι και σταύρωνα τον όγκο, μου διαβάσατε ευχή υπέρ υγείας και να μην σας κουράζω, όταν έκανα εισαγωγή για το χειρουργείο, ο γιατρός μου έλεγε συνέχεια ότι βλέπει τον όγκο να μαλακώνει στην ψηλάφηση που έκανε και ενώ περίμενα να μου αφαιρέσει το στήθος (γιατί εκτός από την παρακέντηση και ή μαστογραφία έδειχνε πρόβλημα) βγήκε ο γιατρός από το χειρουργείο και είπε στο παιδί μου ότι όλα είναι άρνητικά, δεν υπάρχει καρκίνος.

Εγώ ξέρω ότι στο χειρουργείο δεν ήμουν μόνη, είχα κοντά μου, δίπλα μου τον Άγιο Ραφαήλ, Νικόλαο και Ειρήνη και από πάνω μου την Παναγία να με προστατεύει. Αυτό ζητούσα κάθε βράδυ στην προσευχή μου να μην με αφήσουν μόνη με τους γιατρούς και δεν με άφησαν. Θα τους ευχαριστώ όσο θα ζω.

Παρασκευή Π.,
Ίλιον



Η ΚΑΚΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΚΛΟΠΗΣ

Κάποιος χριστιανός είχε αιχμαλωτισθεί πολύ από την κακή συνήθεια της κλοπής. Κάποτε, την περίοδο του θερισμού, βλέποντας το άγροκτημα ενός πλουσίου να είναι γεμάτο από σιτάρι αποφάσισε να το κλέψει. Έτοιμασε το άλογο με την καρότσα και την νύκτα ετοιμάστηκε για το σκοπό του. Τότε η μικρή κορούλα του 5-6 ετών άρχισε να κλαίει θέλοντας να ανέβει και εκείνη στην καρότσα, επειδή της άρεσε ο περίπατος με τα ζώα. Ο πατέρας της για να την καθησυχάσει, την πήρε στην αγκαλιά του και την ανέβασε στην καρότσα. Έτσι ξεκίνησαν τα μεσάνυχτα για το ξένο κτήμα. Φτάνοντας εκεί, άφησε το άλογο με την καρότσα στην άκρη του χωραφίου και, επειδή είχε πανσέληνο ή νύχτα, παρατηρούσε δεξιά – αριστερά, μήπως δει κανέναν και τὸν αντιληφθεί όταν θα έκανε την κλοπή. Και επειδή δὲν εἶδε κανέναν, άρχισε να μεταφέρει τὸ σιτάρι στην καρότσα του. Τότε ἡ κόρη του, παρακινούμενη μάλλον ἀπὸ τὸ Θεὸ τοῦ εἶπε: «Πατέρα, κοιτάξες σ' ὅλα τὰ μέρη, ἀλλὰ ξέχασες νὰ κοιτάξεις καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸ». Τότε ἐκεῖνος τὴν ἐρώτησε: «Γιατί νὰ κοιτάξω στὸν οὐρανὸ παιδί μου;» Καὶ ἡ κόρη τοῦ εἶπε: «Ίσως θὰ ἦταν καλὸ νὰ κοιτάξεις καὶ πρὸς τὸν οὐρανό, διότι τ' ἄλλα μέρη εἶδα ὅτι τὰ παρατήρησες με προσοχή». Τότε ὁ πατέρας της σκεπτόμενος τὰ λόγια της κόρης του καὶ φοβούμενος τὸν Θεό, σιώπησε. Μετὰ πῆρε τὰ κλεμμένα, τὰ ἐπέστρεψε στὸν τόπο τους καὶ μετὰ τὴν καρότσα ἐπέστρεψαν στὸ σπίτι τοὺς ἔχοντας τὴν συνείδησή του ἀναπαυμένη.

ΠΤΗΝΑ ΚΑΙ ΖΩΑ ΤΙΜΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑ



Ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Εἰρήνη ἔζησε στὰ χρόνια τῆς Βασιλείας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ξεχώριζε ἀπ' ὅλες τὶς κοπέλες τῆς ἐποχῆς της γιὰ τὴν ὁμορφιά της καὶ ὁ πατέρας της, ὁ βασιλιὰς Λικίνιος, κινούμενος ἀπὸ φόβο, τὴν ἔκλεισε σὲ ἓνα πύργο με δεκατρεῖς θεραπευνίδες καὶ ἓνα γέροντα δάσκαλο ὀνόματι Ἀπελλιανό. Μιὰ ἡμέρα ἡ Ἁγία Εἰρήνη εἶδε ἓνα περιστέρι νὰ μπαίνει στὸν πύργο κρατώντας ἓνα κλαδί ἐλιᾶς στὸ στόμα του. Κάθησε ἐπάνω στὸ τραπέζι καὶ ἄφησε ἐκεῖ τὸ κλαδί. Ὑστερα ἀπὸ λίγο μπῆκε στὸν πύργο ἓνας ἀετός, πὸν κρατοῦσε στὸ ράμφος του ἓνα στεφάνι καὶ τὸ ἀπόθεσε καὶ αὐτὸ πάνω στὸ τραπέζι. Τελευταῖο μπῆκε ἀπὸ τὸ παράθυρο ἓνα κοράκι καὶ ἄφησε πάνω στὸ τραπέζι ἓνα φίδι πὸν κρατοῦσε. Ἀπόρησε ἡ Ἁγία, τί νὰ δήλωναν ὅλα αὐτά. Τότε ὁ γέροντος Ἀπελλιανός, ὁ δάσκαλός της, τῆς τὰ ἐξήγησε ὅλα. – Τὸ περιστέρι δηλώνει τὴν παιδεία τῆς γνώμης. Τὸ κλαδί τῆς ἐλιᾶς εἶναι σημεῖο θαυμαστῶν γεγονότων. Ὁ ἀετός, πὸν εἶναι ὁ βασιλιὰς τῶν πτηνῶν μετὰ τὸ στεφάνι προεικονίζει μελλοντικὴ νίκη σὲ ἐκλεκτὲς καὶ ἀγαθὲς πράξεις. Τέλος τὸ κοράκι καὶ τὸ φίδι δηλώνουν, ὅτι θὰ δοκιμάσεις θλίψη καὶ ταλαιπωρία. Μετὰ τὴν ἐξήγηση αὐτὴ πὸν ἔδωσε ὁ Ἀπελλιανός, ἀποκάλυψε ἐν συντομίᾳ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου, τὸν ὁποῖο θὰ ἔδινε ἡ Ἁγία Εἰρήνη γιὰ τὴν ἀγάπη της πρὸς τὸν Θεό. Ὁ πατέρας της Λικίνιος, ὅταν ἔμαθε

ὅτι ἡ κόρη του εἶχε γίνει Χριστιανή, τὴν κάλεσε νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸ Χριστό. Ὅταν διαπίστωσε ὅτι ἡ κόρη του ἔμενε ἀμετακίνητη καὶ ἐπέμενε στὴν πίστη της διέταξε νὰ τὴ δεσσουν καὶ νὰ τὴ ρίξουν στὰ ἄλογα γιὰ νὰ τὴν καταπατήσουν. Τὰ ἄλογα ὅμως εὐλαβήθηκαν καὶ σεβάσθηκαν τὴν Ἁγία. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ ἀντὶ νὰ τὴν βλάψει, στράφηκε ἐξαγριωμένο ἐναντίον τοῦ πατέρα της, τὸν ἔρριξε καταγῆς, τοῦ συνέτριψε τὸ δεξιὸ χέρι καὶ τὸν θανάτωσε. Ὅσοι εἶχαν παρακολουθήσει τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ γεγονός παρεκάλεσαν τὴν Ἁγία νὰ κάνει κάτι. Τότε ἐκείνη προσευχήθηκε καὶ ἀναστήθηκε ὁ πατέρας της, ὁ ὁποῖος πίστεψε στὸν Χριστὸ καὶ μαζί με τὴ σύζυγό του καὶ τρεῖς χιλιάδες ἀκόμα ἀνθρώπους δέχθηκαν τὸ Ἅγιο Βάπτισμα.

ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ Η ΚΑΡΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ



Τὰ μάτια εἶναι καθρέπτης τῆς ψυχῆς. Καὶ εἶναι ἀλήθεια. Ὅταν στὴν καρδιά ὑπάρχει ἡ ἀγάπη, τότε τὸ βλέμμα θὰ εἶναι ἀπαλό, βελούδινο, τρυφερό. Θὰ χαϊδεύει τὸν ἄλλον, θὰ παρηγορεῖ τὸν ἄλλον, θὰ συγχωρεῖ τὸν ἄλλον, θὰ τοῦ δίνει κουράγιο, θὰ τὸν ἐνισχύει, θὰ τοῦ δείχνει τὸν οὐρανὸ, θὰ τοῦ λέει σιωπηλὰ μετὴν δυνατὴ γλώσσα τῶν μαριῶν «ἐντάξει, λάθος σου, βάλε παρενθέσεις καὶ προχώρα». Θὰ τοῦ λέει σιωπηλὰ, ἀλλὰ δυνατὰ: «Εἶμαι ἐδῶ, δίπλα σου, ἂν χρειασθῆ ἄπλωσε τὸ χέρι».

Ὅταν στὴν καρδιά ὑπάρχει ἀγάπη, τότε ἔχεις ἕνα βλέμμα φωτεινὸ, ἕνα βλέμμα ὄλο γλύκα. Ὅταν στὴν καρδιά ὑπάρχει ἡ ἀπονία, τότε τὸ βλέμμα γίνεται σκληρὸ, σκοτεινὸ, ἀδιάφορο, ψυχρὸ, κοφτερό. Ὅταν ἡ καρδιά μας καταντᾷ σπῆλαιο ληστών, τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδυναμιῶν, τότε τὸ βλέμμα γίνεται λάγνο, πλάνο, χυδαῖο. Ὅταν στὴν καρδιά ὑπάρχει ὁ φθόνος, τότε τὸ βλέμμα γίνεται χαιρέκακο, παγωμένο. Ὅταν στὴν καρδιά ὑπάρχει τρικυμία, τὸ βλέμμα μας ἐκπέμπει φωτιές, κεραινοῦς, σπιθές. Εἶναι τόσο δυνατὴ ἢ γλώσσα τῶν ματιῶν. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ βλέμμα τοῦ Κυρίου μας στὸν ἀρνητὴ μαθητὴ, ποῦ ἦταν βλέμμα πόνου, βλέμμα συγγνώμης, βλέμμα ἀγάπης ποῦ τὸν ὠδήγησε στὴν μετάνοια καὶ «ἐξεληθῶν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς» ὁ Πέτρος. Ὅταν στὴν καρδιά ὑπάρχει ἀγάπη, τὸ βλέμμα μας γίνεται λιμάνι γιὰ τοὺς ναυαγούς, σπιτικὸ γιὰ τοὺς ἀσώτους. Ὅταν στὴν καρδιά ὑπάρχει ἀγάπη τότε τὰ μάτια γίνονται ὁ γαλάζιος οὐρανὸς μας.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΕΛΕΙΞΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Στὶς δώδεκα τὰ μεσάνυχτα, χτύπησαν τὴν πόρτα στὴν Ἐκκλησία. ἦταν μία γριούλα. Καὶ ζητοῦσε παπᾶ, νὰ πάει νὰ κοινωνήσει ἕναν ἄρρωστο. Ὁ παπᾶς ἐτοιμάστηκε καὶ βγῆκε ἀμέσως μαζί της. Πλησιάζουν σὲ ἕνα φτωχὸ σπιτάκι, τύπου παράγκας. Ἡ γριούλα ἀνοίγει τὴν πόρτα καὶ μπάζει τὸν ἱερέα σὲ ἕνα δωμάτιο. Καὶ νά, ξαφνικὰ ὁ παπᾶς εὐρίσκει ἐκεῖ μόνος μετὴν ἄρρωστο. Ὁ ἄρρωστος τοῦ δείχνει μετὴν χειρονόμιες τὴν πόρτα καὶ σκουῖζει - Φύγε ἀπὸ ἐδῶ! Ποιὸς σὲ κάλεσε; Ἐγὼ εἶμαι ἄθεος. Καὶ ἄθεος θὰ πεθάνω. Ὁ παπᾶς τὰ ἔχασε. - Μὰ δὲν ἦλθα ἀπὸ

μόνος μου! Μὲ κάλεσε ἡ γριά! Ποιὰ γριά; Ἐγὼ δὲν ξέρω καμιὰ γριά! Ὁ παπὰς καθὼς στέκει ἀπέναντί του, βλέπει ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ ἄρρωστου, μιὰ φωτογραφία μὲ τὴν γυναίκα ποὺ τὸν κάλεσε. Τοῦ λέει, ἐνῶ τοῦ δείχνει τὸ πορτραῖτο - Νά, αὐτή! - Ποιὰ αὐτή, ξέρεις τί λὲς παπά; Αὐτὴ εἶναι ἡ μάνα μου. Καὶ ἔχει πεθάνει χρόνια τώρα! Γιὰ μιὰ στιγμή πάγωσαν καὶ οἱ δύο. Αἰσθάνθηκαν δέος. Ὁ ἄρρωστος ἄρχισε νὰ κλαίει. Καὶ μετὰ ἐξομολογήθηκε καὶ κοινώθηκε. Ἡ μητέρα του εἶχε φροντίσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ νὰ τοῦ δείξει τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας.

ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ

Ὑποτίθεται ὅτι εἴμαστε φίλοι καὶ σύμμαχοι μὲ τοὺς Ἀμερικανούς, τοὺς Ἀγγλους καὶ μὲ ὅλες τὶς χῶρες ποὺ εἶναι μέλη τοῦ ΝΑΤΟ. Στὴν τελευταία σύνοδο τοῦ ΝΑΤΟ στὴν Οὐαλία, ὁ Βρετανὸς τελετάρχης προσφώνησε τὸν Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῶν Σκοπίων, ὡς Ὑπουργὸ ἐξωτερικῶν τῆς «Μακεδονίας».

(ἌλφαἘνα, 6-9-2014)

ΑΡΙΘΜΟΙ - ΕΦΙΑΛΤΕΣ



Μιλᾶνε γιὰ ἐργασία. Μιλᾶνε γιὰ ἀνοιγμα ἐπιχειρήσεων. Μιλᾶνε γιὰ συντάξεις. Γιὰ ἓνα δὲν μιλᾶνε, γιὰ τὸ

ὅτι αὐτὸς ὁ τύπος ποὺ λέγεται Ἑλλάδα (ἐλλαδικὸς χῶρος) δὲν ἔχει ... μέλλον! Τὸ μέλλον του θὰ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ παρελθόντος, ποὺ κι' αὐτοὶ ποὺ θὰ κατοικοῦν τὸν τόπο μας δὲν θὰ εἶναι Ἑλληνες. Κατὰ κυριολεξία, δὲν θὰ εἶναι Ἑλληνες. Θὰ εἶναι ἀλλοδαποί, ἀφοῦ θὰ ἔχει ἐκλείψει τὸ εἶδος τοῦ Ἑλληνα. Ἐνας

τύπος, ποὺ κάποτε ἦταν παιδότοπος, εἶχε πολυπαιδία, τώρα ἔχει ὀλιγοπαιδία... Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγες (μόλις 7) δεκαετίες θὰ εἶναι νεκροταφεῖο... Τὸ 1931, ἀνὰ 1.000 κατοίκους εἴχαμε 31 γεννήσεις. Τὸ 2012, ἀνὰ 1.000 κατοίκους εἴχαμε 9 γεννήσεις. Δηλαδή τέσσερις φορὲς σχεδὸν λιγότερες. Ποιὸς συγκινεῖται; Πάντως δὺο κατηγορίες παιδιῶν χτυπᾶνε ἐφιαλτικὲς καμπάνες. Ἡ μία: Τὰ παιδιὰ τῶν ἐκτρώσεων. (Τί θὰ ἔλεγαν αὐτὰ τὰ παιδιὰ, ἂν μπορούσαν νὰ μιλήσουν;) «**Εἴμαστε 300.000 κάθε χρόνο, τὸ ξεχάσατε; Δηλαδή, τὸ 2012 θὰ ἦσαν τὰ παιδιὰ τετραπλάσια τῶν θανάτων! Ντροπὴ σας! Καὶ ἐμᾶς σκοτώσατε, καὶ τὴν Ἑλλάδα σκοτώνετε καὶ τὴν ψυχὴ σας κολάσατε.**» Ἡ ἄλλη κατηγορία: Τὰ παιδιὰ, ποὺ δὲν θὰ ἀφήσανε κἂν νὰ συλληφθοῦν, μὲ τὴν ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας. Ἡ Ἑλλάδα πρέπει νὰ ζήσει. Τραγικὸ νὰ εἶσαι καὶ σὺ ἓνας ἀπὸ τοὺς νεκροθάφτες τῆς. (Τοῦ Ἀρχμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκη)

ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ ΟΠΩΣ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ;

Ὁ πρώην Ὑπουργὸς Ἀνάπτυξης κ. Χατζιδάκης στὸ θετικὸ του ἔργο συγκαταριθμήσε τὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς καὶ δὲν δίστασε νὰ δηλώσει ὅτι ἐφάρμοσε τὴν ὁδηγία τοῦ ΟΟΣΑ «γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τοῦ ἐμπορίου στὴν Ἑλλάδα». Οἱ δὺο χῶρες Ἰσραὴλ καὶ Τουρκία εἶναι μέλη τοῦ ΟΟΣΑ, ὅπως καὶ ἡ Ἑλλάδα, καὶ οἱ δὺο χῶρες εἶναι τουριστικὲς, ὅπως ἡ Ἑλλάδα. Γιατί, λοιπόν, σὲ αὐτὲς δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἐλεύθερο ὥραριο. Εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἀργία εἶναι τὸ Σάββατο. Ὅταν λέμε ἀργία στὸ Ἰσραὴλ ἐννοοῦμε ὅτι κατὰ τὸ προαναφερθὲν 24ωρο, στὰ ξενοδοχεῖα φαγητὸ δὲν βρῖσκει κανεὶς, οὔτε φαρμακεῖο

άνοικτό, ούτε περιπτερο. Η αεροπορική εταιρεία του Ισραήλ, Η ΕΛ ΑΛ δεν έχει πτήσεις το Σάββατο! Η άργία του Σαββάτου για τους εβραίους είναι ιερή και ούδεις μπορεί να την παραβιάσει. Μέχρι και διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις αναβάλλονται το Σάββατο. Ο τουρισμός αποτελεί μία από τις προτεραιότητες της κυβέρνησης του Ισραήλ, όπως και της Ελλάδας. Όμως, ο ΟΟΣΑ γνωρίζει ότι στο Ισραήλ οι κυβερνώντες βάζουν πάνω από το οικονομικό συμφέρον τη θρησκεία τους. Αντίθετα, ο ΟΟΣΑ γνωρίζει ότι στην Ελλάδα έχουν ξεχάσει την Όρθοδοξία και τις παραδόσεις της. Στην Ελλάδα θέλουμε να δείξουμε στους ξένους ότι είμαστε έτοιμοι να ξεχάσουμε την ταυτότητά μας...

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥΣ

Η λέξη «άδελφός» συντίθεται από το ουσιαστικό «δελφύς» (=κοιλία) και το «α» ως άθροιστικόν και όχι στερητικόν. «Άδελφοί» λοιπόν, με την έρμηγεία αυτή είναι εκείνοι οι όποιοι προέρχονται από την ίδια κοιλία, έχουν το ίδιο αίμα στις φλέβες τους και ανήκουν στην ίδια οικογένεια. Η κοιλία, ή όποια «γεννά» τόν άνθρωπο και τόν κάνει τέκνο Θεού, είναι το άγιο Βάπτισμα. Το αίμα, με το όποιο τρέφονται τα τέκνα του Θεού, είναι του Χριστού το αίμα, το εκχυθέν κατά τόν Σταυρικό Του θάνατο. Και ή Οίκογένεια στην όποια ανήκουν τα τέκνα του Θεού είναι ή Έκκλησία. Ο Άγιος πατέρας και μέγας θεολόγος, ό Άγιος Νικόδημος ό άγιορείτης λέγει για τούς παπικούς ότι «είσθε άβάπτιστοι. Δεν μπορούμε να σάς καλούμε άδελφούς». (Αποσπάσματα από την επιστολή του Μητροπολίτου Γόρτυνος Ίερεμία πρός τόν παπικό άρ-

χιεπίσκοπο Νικόλαο)

ΟΙ ΙΡΑΝΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ. ΕΜΕΙΣ;

Ο Πρόεδρος του Ιράν Χασάν Ρουχανί εγκαινίασε μία έκθεση αρχαιοτήτων που αποτελείται από εκατοντάδες κομμάτια που επέστρεψαν από το Βέλγιο, μετά από δεκαετίες νομικών μαχών από ομάδα Ιρανών νομικών. Συγκεκριμένα, είχαν κλαπεί αρχαία που βρίσκονται 80 χιλιομέτρα της Τεχεράνης, πριν 35 χρόνια. Δράστης της κλοπής ήταν μία Βελγίδα διπλωμάτης. Ο Πρόεδρος του Ιράν Ρουχανί εξέφρασε την ικανοποίησή του για την επιτυχία, λέγοντας πως αναδεικνύει την αποφασιστικότητα της κυβέρνησής του «να προστατεύσει τα δικαιώματα του Ιρανικού έθνους». Εμείς τί κάνουμε για τις αρχαιοτήτες μας;

Ο ΘΥΜΟΣ



Ποτέ να μη δικαιολογούμε το θυμό μας, όσο δυσμενείς κι' αν είναι οι περιστάσεις. Μη λέμε άβασάνιστα εκείνο το επιπόλαιο και ένοχο, που είναι άσυγχώρητη δικαιολογία: «Ο δικός μου ό θυμός περνά γρήγορα». Περνά ίσως γρήγορα, αλλά τί αφήνει πίσω του; Μετά τη θύελλα και το χαλάζι ξαναβγαίνει άσφαλώς ό ήλιος, αλλά' όμως πίσω όλόκληρες εκτάσεις παραμένουν κατεστραμμένες. Ο Μέγας Άλέξανδρος για λίγο θύμωσε, όμως πάνω σε αυτό τόν θυμό του φόνευσε τόν εκλεκτό φίλο

του και στρατηγὸ Κλείτο. Καὶ πέ-
ρασαν τρεῖς ἡμέρες ποὺ τὸν θρηνοῦ-
σε, μάταια ὅμως, διότι τὸ κακὸ ἔμει-
νε ἀνεπανόρθωτο.

ΕΝΑΣ ΩΡΑΙΟΣ ΝΑΟΣ (Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)

... ἄλλοι ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πέτρου
στὴ Ρώμη, ἄλλοι ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου
Παύλου στὸ Λονδίνο. Ἄλλα σεῖς,
ἀγαπητοί μου χριστιανοί, τί λέτε;
Ποιὸς νὰ εἶναι ὁ πιὸ ὠραῖος ναὸς
τοῦ κόσμου; Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ναοὺς
ποὺ ἀναφέραμε, ναοὺς ποὺ εἶναι
χτισμένοι μὲ λιθάρια καὶ μὲ λάσπη,
ὑπάρχει καὶ ἓνας ἄλλος ναὸς, ποὺ
ἔχει πιὸ μεγάλη ἀξία ἀπὸ κάθε ἄλλο
ναὸ ποὺ βλέπουμε. Καὶ ὁ Ναὸς αὐ-
τὸς καθὼς μας λέει ὁ Ἀπόστολος
Παῦλος εἶναι τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώ-
που ποὺ πίστεψε στὸν Χριστό. Γιατί
αὐτὸς ποὺ δὲν πιστεύει, ἔχει καὶ αὐ-
τὸς σῶμα, ἀλλὰ τὸ σῶμα του μὲ τίς
ἁμαρτίες τὸ ἔχει λερώσει. Ὁ ἄνθρω-
πος ποὺ μετανοεῖ καὶ κλαίει γιὰ τὰ
ἁμαρτήματά του, ὁ ἄνθρωπος ποὺ
βαπτίζεται μέσα στὰ νερὰ τῆς ἱερᾶς
κολυμβήθρας ἢ μέσα στὰ δάκρυα
τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως,
αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος λούζεται καὶ κα-
θαρίζεται ἀπὸ τίς ἁμαρτίες του, τὸ
σῶμα του γίνεται ἓνας ναὸς ὅπου
κατοικεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Τί εὐ-
λογία, τί τιμὴ, τί ὕψος! Ἀλλὰ δυστυ-
χῶς οἱ σημερινοὶ χριστιανοὶ δὲν αἰ-
σθάνονται αὐτὴ τὴν τιμὴ ποὺ τοὺς
ἔκανε ὁ Χριστός. Τὸ ροῦχο τοὺς
προσέχουν νὰ μὴν τὸ λερώσουν, ἐ-
νῶ τὸ κορμί τους δὲν προσέχουν καὶ
τὸ λερώνουν, προπαντὸς τίς ἡμέρες
αὐτές, τῶν Ἀπόκρσεων. Ἐνα σῶμα
καθαρὸ ἀπὸ ἁμαρτίες εἶναι μιὰ ἐκ-
κλησία. Μέσα σὲ αὐτὴ τὴν ἐκκλησία
ἔρχεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο καὶ κα-
τοικεῖ. Κι' ὅταν ἔρθῃ ἡ Κυριακὴ καὶ
χτυπήσῃ ἢ καμπάνα, τότε ἀπὸ τὴν

μιὰ ἐκκλησία στὴν ἄλλη, ἀπὸ τὸν ἔ-
να ναὸ στὸν ἄλλο, ὁ χριστιανὸς τρέ-
χει καὶ πηγαίνει στὴ δημόσια προ-
σευχή, στὴν προσευχὴ ποὺ γίνεται
μαζὶ μὲ ἄλλους στοὺς ναοὺς.

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ



Καθὼς ὁ Κανάρης,
μετὰ τὴν πυρπόληση
τῆς τουρκικῆς ναυ-
αρχίδος, ἐπέστρεψε
νικητὴς ἢ Δημογερο-
ντία τοῦ ἀπένειμε
δάφνινο στεφάνι. Ὁ
δοξασμένος πυρπο-
λητὴς τὸ δέχτηκε μὲ συγκίνηση καὶ
κατευθύνθηκε ἀμέσως στὴν Ἐκκλη-
σία. Ἐκεῖ προσκύνησε κάνοντας εὐ-
λαβικὰ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καὶ
ἀπέθεσε τὸ στεφάνι του στὰ πόδια
τῆς Θεοτόκου - Δικό σου εἶναι, Πα-
ναγία μου, ψιθύρησε ταπεινὰ καὶ
βγῆκε ἀπὸ τὸ Ναό. Μὲ τέτοια πίστη
μεγαλούργησαν τότε, ἡ Πατρίδα μας
καὶ οἱ ὑπερασπιστὲς τῆς Ἐλευθερί-
ας της.

ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ

Ἀνοίγοντας κανεὶς ἓνα λεξικὸ δια-
βάξει: **Λαθραῖος** = ὁ κρυφός, ὁ μὴ
νομίμως εἰσαχθεὶς. **Λαθρο-θεατὴς** =
ὁ λαθραῖος θεατὴς. **Λαθρο-θήρας** =
ὁ λαθραῖος κυνηγός. **Λαθρο-χέρης** =
ὁ ἐπιτήδειος κλέπτης. **Λαθρο-μετα-
νάστης** = ὁ Λαθραῖος εἰσερχόμενος
ἀπὸ ξένη χώρα. **Μετανάστης** = ὁ ἐ-
γκαθιστάμενος εἰς ξένην χώραν νο-
μίμως. Ὅρισμένοι προσπαθοῦν νὰ
ἀλλάξουν τὸ ἑλληνικὸ λεξικὸ λέγο-
ντας τὸν **Λαθρομετανάστη** = Μετα-
νάστη. Ἐνῶ, ὅταν ἐπιστρέψῃ ἓνας
Ἕλληνας στὴν πατρίδα του τὴν
Ἑλλάδα, ὀνομάζεται μετανάστης,
δηλαδὴ ὅλα ἰσοπέδωση. Π.χ. Ἐγὼ
πλήρωσα εἰσητήριο γιὰ νὰ εἰσέλθω

στο τράμ και ονομάζομαι επιβάτης. Αὐτὸς ποῦ δὲν πληρώνῃ εἰσητήριο ονομάζεται λαθροεπιβάτης, θὰ τὸν ονομάσουμε ἐπιβάτη ἢ οικονομικὸ-ἐπιβάτη; Ὅχι. Θὰ τὸν ονομάσουμε λαθροεπιβάτη, γιατί εἰσήλθε λαθραῖα καὶ εἶναι παράνομος.

ΔΙΑΤΙ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ»;

Οἱ δημοσιογράφοι τῶν τηλεοπτικῶν Μέσων Ἐνημερώσεως διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὰς κυβερνητικὰς ἀποφάσεις, διὰ τὴν κατάργησιν τῆς «Κυριακῆς ἀργίας» ἐτόνιζον ἐκάστην φορὰν ὅταν τὰ καταστήματα ἦσαν ἀνοικτὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς ὅτι ὁ «τζίρος ἦταν μεγάλος» καὶ οἱ ιδιοκτῆται τῶν ἔλαβαν βαθυτάτην οικονομικὴν ἀνάσιν. Τὸ αὐτὸ ὑπε-



στήριζαν κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ νέου ἔτους (2015) οἱ ἐπίσημοι φορεῖς τοῦ ἐμπορίου ἔδωσαν στοιχεῖα εἰς τὴν δημοσιότητα, συμφώνως πρὸς τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθη σημαντικὴ πτώσις τοῦ τζίρου κατὰ τὰς προαναφερομένας ἡμέρας καὶ ἑορταστικὰς περιόδους. Ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ δημοσιογράφοι, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετοῦν πολιτικὰ παιχνίδια, πολιτικὰς «γραμμὰς» ἢ τὰ συμφέροντα πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, νὰ παραπλανοῦν τὴν κοινὴν γνώμην μὲ σκοπὸν νὰ καταργηθῇ ἡ «Κυριακὴ ἀργία»; (Ὁρθόδ. Τύπος 16-1-2015, σ.1)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλοῦνται ὅσοι παραλαμβάνουν ταχυδρομικῶς τὸ Ἐνημερωτικὸ Φυλλάδιο νὰ ἀποστείλουν τὴν συνδρομὴ τους.

**ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ**
Ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν
Παρασκευὴ **27 Φεβρουαρίου**
στὶς 5.00 μ.μ.

**ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ
ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**
Κάθε Κυριακὴ
Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία:
7.30 - 10.15 π.μ.

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**
καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου
Κάθε Τετάρτη στὶς 5.00 μ.μ.

**ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**
Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
9.00 - 1.00 πρῶλ ἀνοικτὰ
1.00 - 4.00 Μεσημέρι κλειστὰ
4.00 - 6.00 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο
Ἰδιοκτῆτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»
Ἔδρα: Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος, Ἰστοσελίδα: www.agiosrafael.gr
Ἐκδότης-Δ/ντῆς: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,
E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές καὶ ἐμβλήματα ἀποστέλλονται εἰς
Διεύθυνση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.